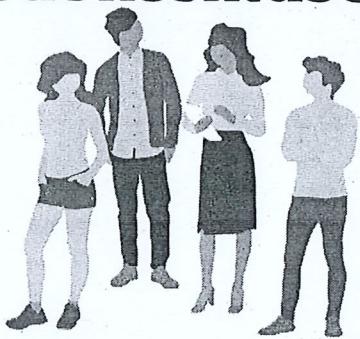

เสียงเด็กและเยาวชนไทย

สัมมนาสุขภาวะทางเพศและอนาคตเยาวชนพันธุ์ไทยใต้ wsu.การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

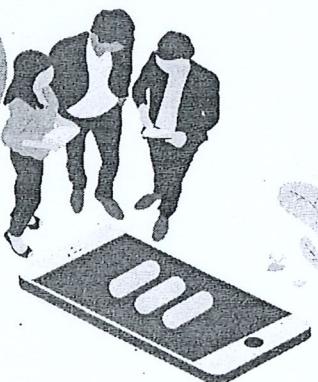
w.s. 2559

สถาบันเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย
(CYCT)

กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ
(UNFPA)

สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส(ThaiPBS)

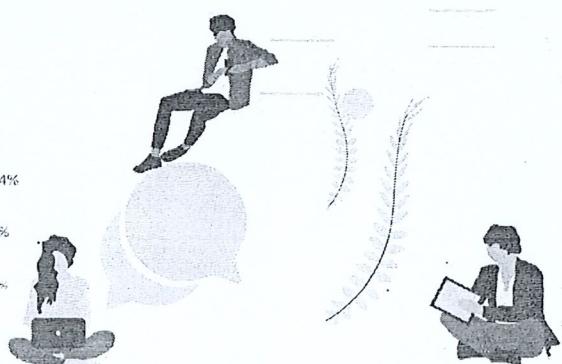
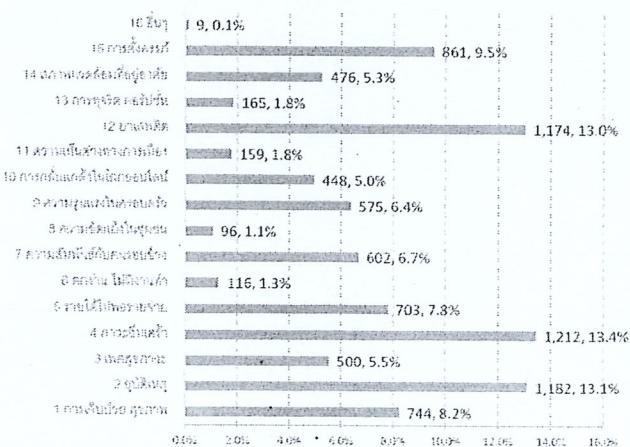

ກຳໄນເສື່ອງເດົກແລະເຍາວັນຕ່ວເຮືອງສຶກສູບກາວະກາງເພດແລະວ່ານາມີກາຣເຈີຣຸໝັ້ນຮຸຈິ່ງຄວາມສຳຄັນ

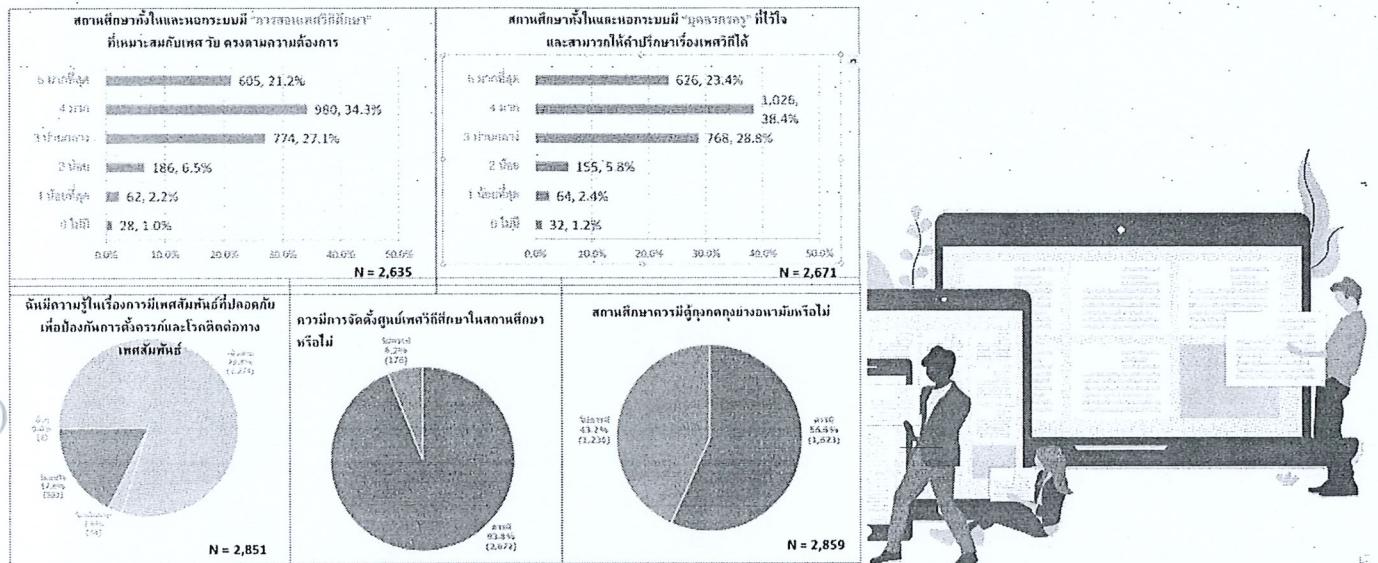
ມາຕາຮ່າ 5 ຮະບຸວ່າ “ວ້ຍຮຸນມີສຶກສູບຕັດສິນໃຈດ້ວຍຕົນເວັງ ແລະ ມີສຶກສູບໄດ້ຮັບຂ້ອນມຸລບໍາວ່າສາຮແລະຄວາມຮູ້ ໄດ້ຮັບກາຣບົກກາຣວ່ານາມີກາຣເຈີຣຸໝັ້ນຮຸຈິ່ງຄວາມລັບ ແລະ ຄວາມເປັນສ່ວນຕົວ ໄດ້ຮັບກາຣຮັກຫາຄວາມລັບ ແລະ ເສັນວກາຄແລະໄມ່ຖຸກເລືອກປັບປຸງ ໂດຍມີຜູ້ແກນເຍາວັນຕ່ວຍແລະຫຼັງຈາກນີ້ 1 ຄຸນເປັນຄະກຽມກາຣປ້ອງກັນ ແລະແກ້ໄຂປັບປຸງທາກາຮຕັ້ງຄຣກິໃນວ້ຍຮຸນ ຮະດັບຊາຕີ

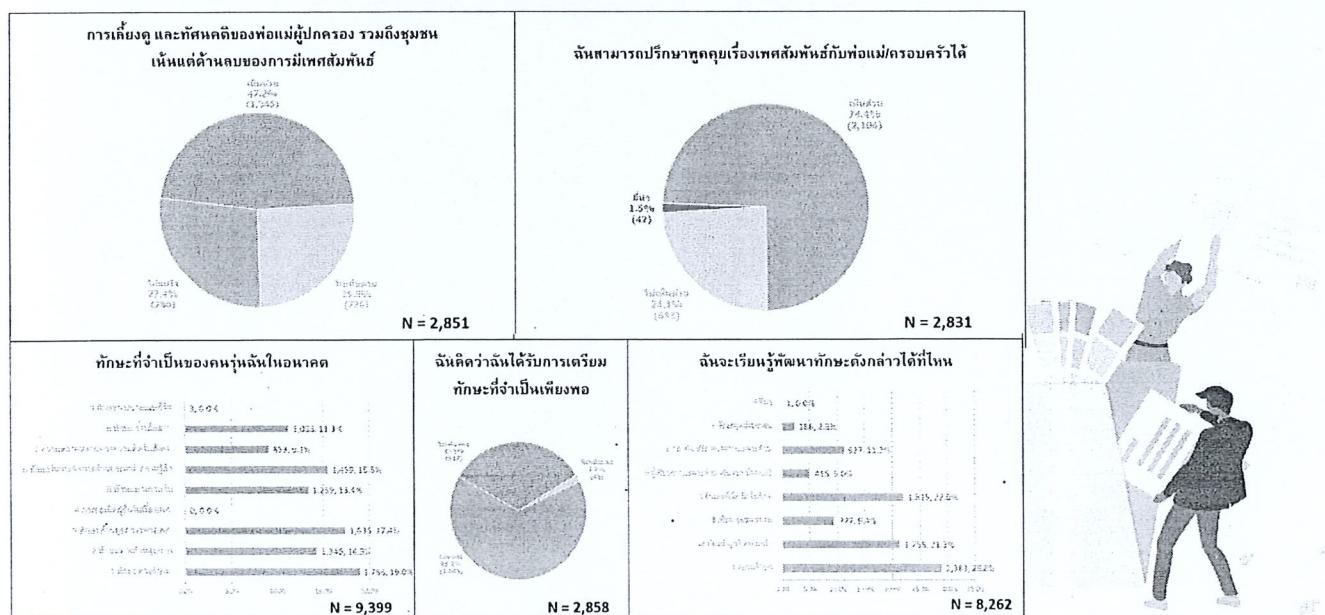
1.ເດົກແລະເຍາວັນມີຄວາມກັງວລໃຈຕ່ວສໍເຮືອງຫລັກທີ່ມີຜລກຮະກບຕ່ວວ້ຍຮຸນມາກທີ່ສຸດ – ຂົມເກົ່າ ຈຸບັດເຫດ ຍາເສພຕິດ ກາຣຕັ້ງຄຣກິແລະສູບກາວະເພດ

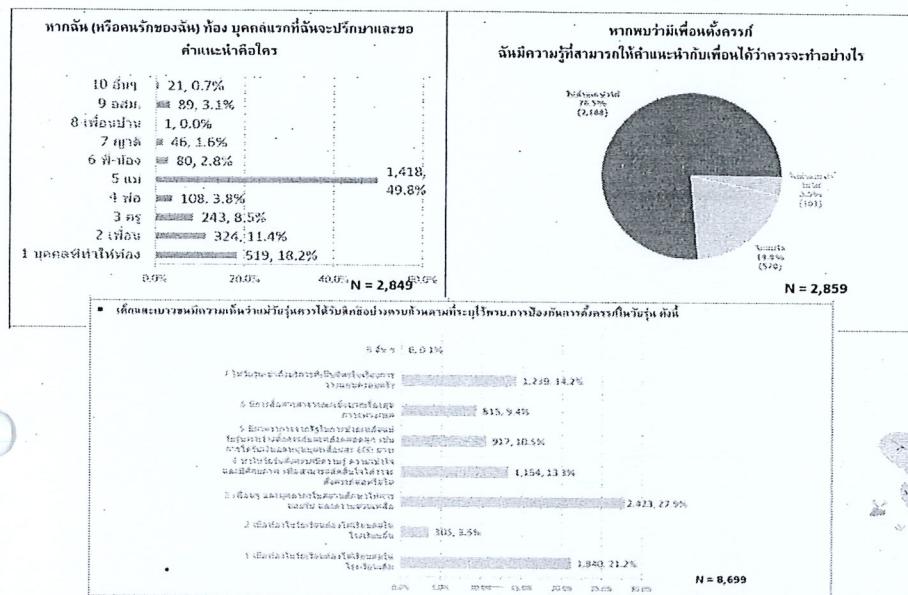
2) เด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนเพศสวีเด็กษาในสถานศึกษาในภาพรวม แต่ยังคงต้องปรับปรุงเพื่อหาให้รอบด้านโดยคำนึงถึงสิทธิโภตนาฯ การเรียนรู้พัฒนาของวัยรุ่นมากขึ้น ไม่บุ่งเพียงการนำเสนอผลกราฟทางลับของการมีเพศสัมพันธ์ และต้องเพิ่มศักยภาพของบุคลากรครุเรื่องการให้คำปรึกษาและเก็บรักษาข้อมูลส่วนตัวของเด็กและเยาวชน

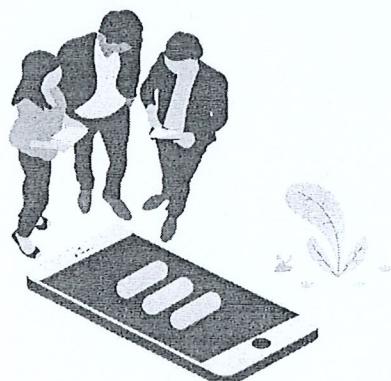
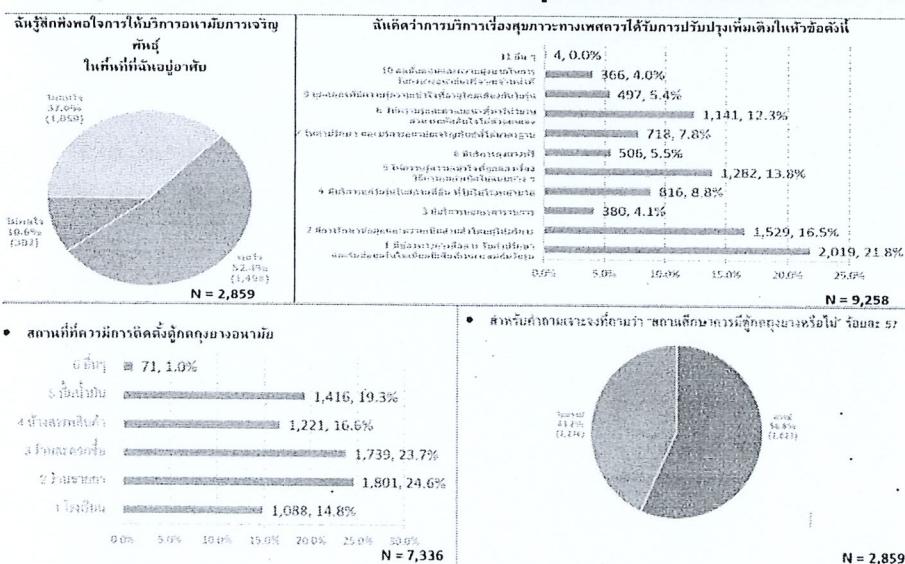
3) การเลี้ยงดูและพัฒนาศักยภาพของผู้อ่อนเพื่อปูทางเดินสู่การเรียนรู้และปรับตัวสอดคล้องกับความต้องการของเด็กและเยาวชน วิถีชีวิตร่วมกับสังคมที่เข้มแข็งในอนาคต

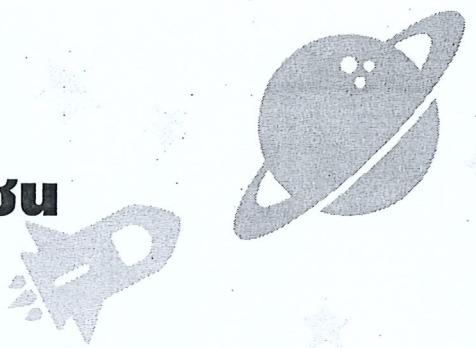
4) ถ้า “จันท่อง” หรือ “คนรักของจันท่อง” ครึ่งหนึ่งของเด็กและเยาวชนมีความเห็นว่า “แม่” เป็นบุคคลแรกที่ตั้งใจปรึกษาและขอคำแนะนำ โดย 2 ใน 3 ของเด็กและเยาวชน มั่นใจว่าตนเองมีความสามารถในการตัดสินใจด้วยตัวเองได้มากกว่าครัวเรือนตั้งครรภ์ โดยเฉพาะความรู้เรื่องการพัฒนาลักษณะเด่นตั้งครรภ์

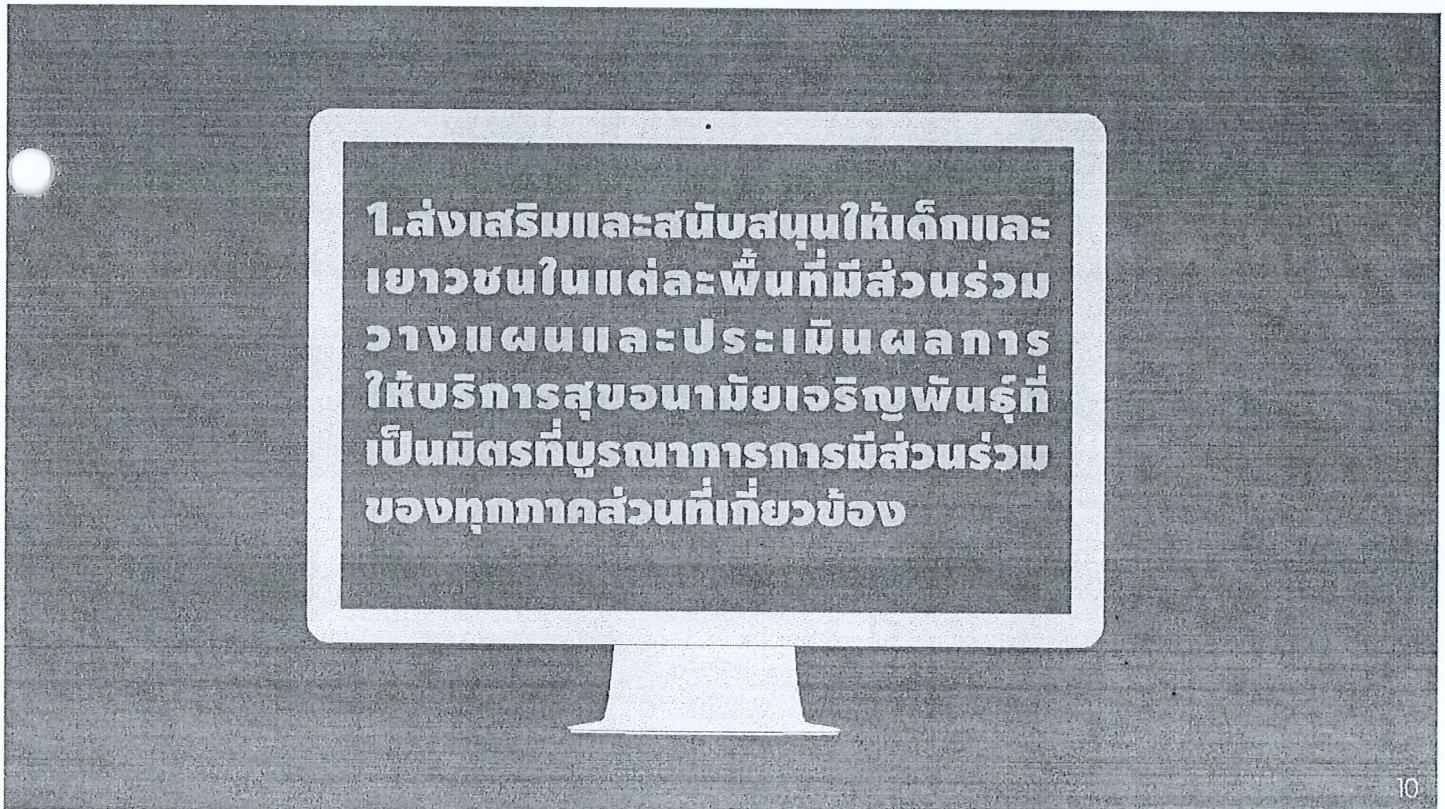
**5) ครึ่งหนึ่งของเด็กและเยาวชนรู้สักพึ่งพอใจการให้บริการอนามัยการเจริญพันธุ์ในพื้นที่ที่ตนพำนัช
อาศัย แต่ครัวเรือนที่ปรับปรุงเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็กและเยาวชนมากขึ้น
โดยเฉพาะในเรื่องการเพิ่มช่องทางการสื่อสารให้คำปรึกษาและข้อมูลทางโซเชียลมีเดียที่เหมาะสม
กับวัยรุ่น ตลอดจนมีช่องทางการเข้าถึงถุงยางอนามัยที่เป็นมิตรมากขึ้น**

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย จากเสียงของเด็กและเยาวชน

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนในแต่ละพื้นที่มีส่วนร่วมวางแผนและประเมินผลการให้บริการสุขอนามัยเจริญพันธุ์ที่เป็นมิตรกับบุรณาการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

1.1

เพิ่มช่องทางการสื่อสารให้คำปรึกษาและข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาวะ และเพศศึกษารอบด้านทางโซเชียลมีเดียที่เหมาะสมกับวัยและความต้องการของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะกลุ่มที่ยังไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลและการให้บริการ เช่น ในกลุ่มชาติพันธ์

1.2

จัดให้มีช่องทางการเข้าถึงทุกช่องทางออนไลน์ที่เป็นมิตรมากขึ้น สำหรับเด็กและเยาวชนที่ไม่เข้าไปสู่คอมพิวเตอร์โดยผู้ใหญ่ หรือจากสังคมโดยรวม

1.3

เนื้อตั้งครรภ์ เด็กและเยาวชนมีความรู้ความเข้าใจว่า มีช่องทางที่ เป็นมิตรให้บ้างที่สามารถให้คำแนะนำและให้การช่วยเหลือตาม ฐานลักษณะการเรียนรู้พัฒนาตามที่เด็กและเยาวชนต้องการ

2.เด็กและเยาวชนมีความ มั่นใจว่าตนเองมีความรู้ที่สามารถ ให้คำแนะนำกับเพื่อนที่ ตั้งครรภ์ได้ว่าควรทำอย่างไร โดยเฉพาะความรู้เรื่องการ พัฒนาระบบสังคม เมื่อวัยรุ่นตั้งครรภ์

พัฒนาความรู้และศักยภาพของเด็กและเยาวชนผ่านกิจกรรมและการเรียนร่วมกับสภานักเรียนในทุกระดับเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับมาตรา 5 ของพรบ. ป้องกันและแก้ไขการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น เพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกคนสามารถเป็นผู้พิทักษ์สิทธิ์ของน้ำมันยี่หรรษพันธุ์ที่ระบุไว้ในมาตรา 5 ของพรบ. ป้องกันและแก้ไขการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พันธุ์ของเด็กและเยาวชนผ่านการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศักย์หารอบคันเยาวชนผ่าน “หักห้ามชั่วตัว” และการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศักย์หารอบคัน

รวมรวมข้อมูลและประเมินระดับสร้างความรู้แก่เด็กและเยาวชนตลอดจนสังคมโดยรวมเพื่อสร้างความตระหนักรู้ว่า เด็กและเยาวชนมีสิทธิ์ของน้ำมันยี่หรรษพันธุ์ในเรื่องใดและมีการดำเนินการอย่างไรบ้าง

ส่งเสริมบทบาทครอบครัวในการสื่อสารสร้างความเข้าใจเรื่องสุขภาวะทางเพศที่มีความหมายกว้างกว่าการมีเพศสัมพันธ์ แต่เป็นการหล่อหลอมเลี้ยงดูให้เด็กและเยาวชนมีความเข้าใจเรื่องเพศจากฐานคิดเรื่องสิทธิ์ของน้ำมันยี่หรรษพันธุ์ การเคารพความเป็นส่วนตัวและรักษาความลับของบุคคลอื่น การให้ข้อมูลและทางเลือกให้เด็กและเยาวชน โดยเฉพาะผู้ที่เป็น “แม่” มีบทบาทสำคัญเป็นบุคคลแรกที่เด็กและเยาวชนจะขอคำปรึกษาเมื่อเกิดการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

3. แม่วัยรุ่นที่ท้องแล้วต้องได้เรียนต่อโดยโรงเรียนของบุตรสาวให้เรียนอยู่โรงเรียนเดิม และจัดให้มีระบบช่วยเหลือดูแลแม่วัยรุ่นที่ยังต้องการเรียนต่อในโรงเรียน โดยเฉพาะครูและเพื่อนร่วมชั้น

The Children and Youth Council of Thailand Thanks

POLICY BRIEF

เสียงเด็กและเยาวชนไทย

สิทธิสุขภาวะทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์ภายใต้
พรบ.การป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. 2559

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ทำไมเสียงเด็กและเยาวชนต่อเรื่อง

สิทธิสุขภาวะทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์จึงมีความสำคัญ

ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฯด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Right of the Child) ซึ่งต้องรับประทานสิทธิในการมีส่วนร่วมของเด็ก สิทธิในการมีส่วนร่วม หมายถึงสิทธิของเด็กที่จะได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในระดับชุมชนและระดับชาติ หรือเข้าร่วมสมาคมต่าง ๆ รวมทั้งสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระในเรื่องที่จะส่งผลกระทบต่อตนเอง

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 (แก้ไขพ.ศ. 2560) กำหนดให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติ จังหวัด อำเภอ และตำบล โดยมีบทบาทหน้าที่หนึ่งคือ การร่วมกำหนดแนวทางนโยบาย แผนงาน งบประมาณต่อหน่วยงานภาครัฐในการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน

พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. 2559 มาตรา 5 ระบุว่า “วัยรุ่นมีสิทธิตัดสินใจด้วยตนเอง และมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารและคำแนะนำ ได้รับการบริการอนามัยการเจริญพันธุ์ ได้รับการรักษาความลับและความเป็นส่วนตัว ได้รับการจัดสวัสดิการสังคมอย่างเสมอภาคและไม่ถูกเลือกปฏิบัติ และได้รับสิทธิอื่นใดที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ดามพระราชบัญญัตินี้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน และเพียงพอ” โดยมีผู้แทนเยาวชนชายและหญิงอย่างละ 1 คนร่วมเป็นคณะกรรมการแห่งชาติเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นตามกฎหมายฉบับนี้

ที่มาของสื่อเยาวชน
ต่อข้อเสนอแนะเชิงนโยบายนี้

สถาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนจาก สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส (Thai PBS) และกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA) จัดทำการสำรวจสื่อยังและความต้องการของเยาวชนเกี่ยวกับสิทธิเด็กด้านอนามัยเจริญพันธุ์ตามพรบ.การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น โดยมุ่งเน้นสิทธิสุขภาวะทางเพศและทักษะที่จำเป็นผ่านทาง C-Site Application ซึ่งเป็นเครื่องมือสำรวจความคิดเห็นของประชาชนผ่าน application ออนไลน์ที่สามารถตอบข้อมูลได้จากโทรศัพท์มือถือ

แบบสอบถามที่ใช้ จัดทำขึ้นโดยสถาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยผ่านการจัดประชุมเยาวชน 4 ภาคช่วงระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน พ.ศ. 2562

ผู้ตอบแบบสอบถาม เด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 10-25 ปี เป็นผู้ให้ข้อมูลทาง C-Site ระหว่างเดือนกรกฎาคม ถึง ตุลาคม พ.ศ. 2562

การตรวจทานข้อมูล ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2562 เด็กและเยาวชนจำนวน 40 คนได้จัดประชุมเพื่อตรวจทานผลการวิเคราะห์ข้อมูล C-Site เพื่อขยายความ สร้างความเข้าใจต่อคำตอบที่ได้รับจากมุ่งมอง การให้ความหมายของเด็กและเยาวชนเอง

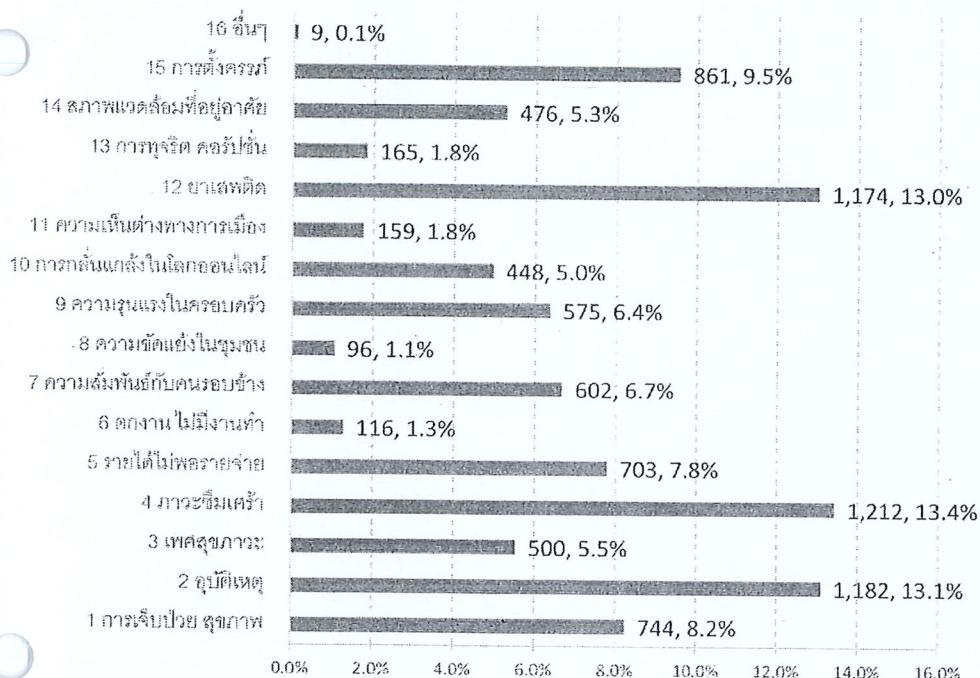
โครงสร้างเด็กและเยาวชนผู้ตอบแบบสอบถาม C-Site

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามรวม 2,859 ราย โดยมีรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถามดังนี้

- อายุ อายุเฉลี่ยของผู้ตอบคือ 17 ปี โดยผู้ตอบอายุน้อยที่สุด 11 ปี มากที่สุด 25 ปี
- เพศ ร้อยละ 69 เพศหญิง ร้อยละ 28 เพศชาย และร้อยละ 3 ระบุเป็นเพศทางเลือก
- สถานภาพสมรส/การมีบุตร ร้อยละ 93.3 มีสถานะโสด ร้อยละ 0.2 ของผู้ตอบหรือจำนวน 5 คนมีบุตรแล้ว โดยมีอายุระหว่าง 14 – 18 ปี
- สัญชาติ เกือบทั้งหมดมีสัญชาติไทย มีเพียงจำนวน 11 คนหรือร้อยละ 0.4 มีสัญชาติอื่น
- จังหวัดที่อยู่อาศัย ผู้ตอบมาจาก 77 จังหวัดจำนวนเป็น ร้อยละ 37 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 31 ภาคกลาง ร้อยละ 20 ภาคภาคเหนือ และร้อยละ 12 ภาคใต้
- ระดับชั้นที่ศึกษาอยู่ ร้อยละ 79 กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมปลาย รองลงมา ร้อยละ 17 กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมต้น ร้อยละ 3 กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือเรียนจบแล้ว ร้อยละ 0.6 กำลังศึกษาขั้น ปวช ปวส โดยมีเพียง 5 คนที่ยังเรียนอยู่ชั้นประถม
- ด้านการทำงาน มีเพียงร้อยละ 2 ที่ทำงานมีรายได้ข่องตนแล้ว ที่เหลือส่วนใหญ่กำลังเรียนหนังสือ
- ฐานะของครอบครัว ร้อยละ 78 ระบุว่า พ่อเมพอกิน รองลงมา ร้อยละ 14 มีรายได้น้อย ร้อยละ 7 พ่อข่ายเหลือคนอื่นได้ มีเพียงร้อยละ 0.4 ที่ตอบครอบครัวตนมีฐานะร่ำรวย
- ลักษณะเฉพาะของครอบครัว จำนวนการอยู่อาศัยของผู้ตอบเป็น ร้อยละ 28 ครอบครัวเดียวที่มีพ่อแม่ลูกอาศัยอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 38 ครอบครัวขยายที่มีปู่ย่า/ตายายอาศัยอยู่ร่วมด้วย ร้อยละ 12 อาศัยอยู่ในครอบครัวพ่อหรือแม่เลี้ยงเดียว ร้อยละ 11 อาศัยอยู่กับปู่ย่า/ตายายหรือญาติโดยไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ ร้อยละ 6 มาจากกลุ่มชาติพันธุ์ ร้อยละ 5 มีสมาชิกครอบครัวเป็นผู้มีความพิการ

**เสียงจากเด็กและเยาวชนต่อ
สภาพปัญหาและความต้องการด้านสิทธิอ่อนน้อมถoten 5 เรื่อง**

- 1) เด็กและเยาวชนมีความกังวลใจต่อสิ่งใดต่อสิ่งหลักที่มีผลกระทบต่อวัยรุ่นมากที่สุด – ชั้มเคร้า อุบัติเหตุ ยาเสพติด การตั้งครรภ์และสุขภาวะเพศ
- ในภาพรวม เด็กและเยาวชนเห็นว่าปัญหาที่มีผลต่อชีวิตตนมากที่สุดสามลำดับแรกคือ กภาวะซึมเศร้า อุบัติเหตุ และยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 13 เช่นๆ กันโดยปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยเรียนและสุขภาวะทางเพศ มีร้อยละ 15 โดยเป็นร้อยละ 9.5% ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่มีผลต่อชีวิตตนมากที่สุด
 - โดยเท่านัวภาวะซึมเศร้าในเยาวชนเป็นปลายเหตุของปัญหานี้ ๆ ที่เด็กและเยาวชนต้องเผชิญ เช่น ความเครียดเรื่องเรียนหนัก การกลั่นแกล้งในโลกออนไลน์ ความรุนแรงในครอบครัว รายได้ไม่พอรายจ่าย ความกังวลต่ออนาคตข้างหน้า ฯลฯ

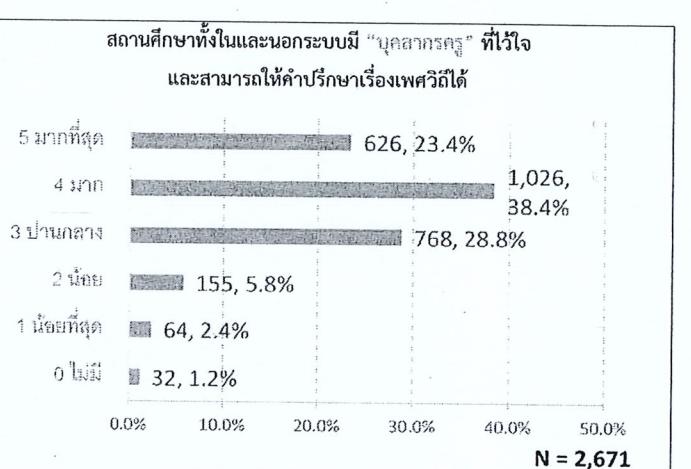
**ปัญหาที่มีผลต่อ
ชีวิตวัยรุ่นมากที่สุด**
 (เลือกตอบได้ 3 ข้อ)

N = 9,022

2) เด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาในสถานศึกษาในภาพรวม แต่ยังคงต้องปรับปรุงเนื้อหาให้รอบด้านโดยคำนึงถึงสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์ของวัยรุ่นมากขึ้น ไม่ผูกพันการนำเสนอผลกรอบทางลบของการมีเพศสัมพันธ์ และต้องเพิ่มศักยภาพของบุคลากรครูเรื่องการให้คำปรึกษาและเก็บรักษาข้อมูลส่วนตัวของเด็กและเยาวชน

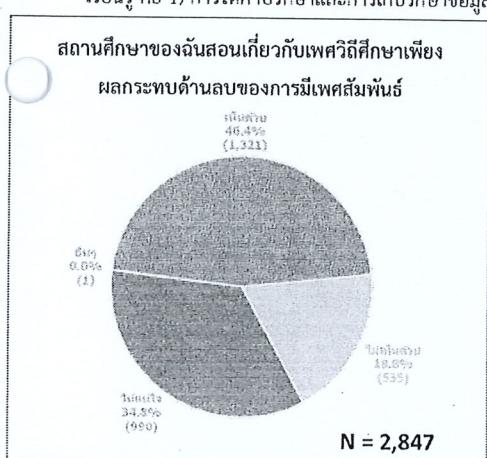
- ร้อยละ 55 ของเด็กและเยาวชนรู้สึกพึงพอใจมาก และอีกเกิน 1 ใน 3 มีความพึงพอใจปานกลางต่อการเรียนการสอนเรื่องเพศวิถีศึกษาในสถานศึกษา กล่าวคือ มีความเห็นว่า สถานศึกษาทั้งในและนอกระบบมี “การสอนเพศวิถีศึกษา” ที่เหมาะสมกับเพศ วัย ตรง

ตามความต้องการของเด็กและเยาวชน มีบุคลากรครูที่ใจและสามารถให้คำปรึกษาเรื่อง เพศวิถีศึกษาได้ แต่ร้าว 1 ใน 12 ของเด็กและเยาวชนยังมีความเห็นต่างไม่รู้สึกพึงพอใจ โดยร้อยละ 1 ให้ความเห็นว่าสถานศึกษายังไม่มีการสอนเรื่องเพศวิถีศึกษา

- แม้ว่าจะมีความพึงพอใจโดยรวม เมื่อสอบถามโดยตรงว่าสถานศึกษาสอนเพศวิถีศึกษาเพียงพอหรือไม่ ร้อยละ 46 ของเด็กและเยาวชนเห็นด้วย และอีก 35% ไม่แน่ใจ มีเที่ยงอีก 19% ที่เห็นต่างว่าการสอนเพศวิถีมีความรอบด้านไม่หมุนไปที่ผลด้านลบเท่านั้น
- หัวข้อหลักของการเรียนเรื่องเพศวิถีศึกษาที่เด็กและเยาวชนให้ความสนใจอย่างเรียนรู้ คือ 1) การให้คำปรึกษาและการเก็บรักษาข้อมูลส่วนตัวของเด็กและเยาวชน

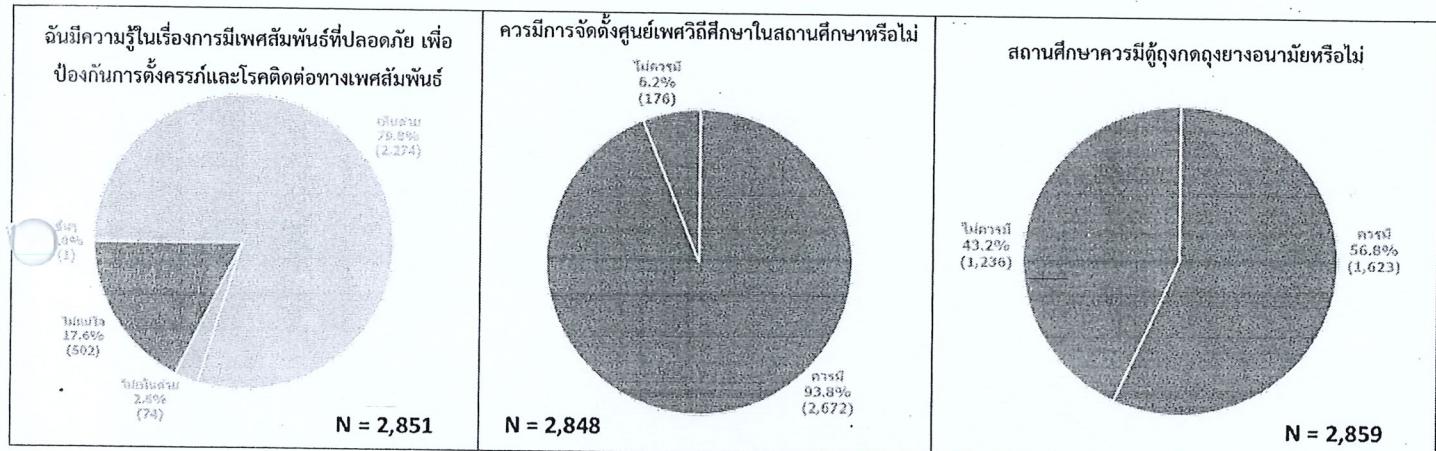
- การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยที่ไม่ทำให้ตั้งครรภ์หรือติดโรค และ 3) เรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น 4) การตัดสินใจเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศ และ 5) ความหลากหลายทางเพศ โดยคิดเป็นร้อยละ 14 ถึง 18 ในแต่ละหัวข้อ และร้าว 1 ใน 10 สนใจอยากเรียนรู้และเข้าใจเรื่องการคุมกำเนิด

- ร้อยละ 80 ของเด็กและเยาวชนมีความเห็นว่าต้น因ของมีความรู้ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลดภัยเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ แต่ทั้งนี้แม้ว่าส่วนใหญ่จะเข้าใจว่าตัวเองมีความรู้ความเข้าใจแล้ว ในทางปฏิบัติกลับพบว่ายังไม่สามารถทำความ

เข้าใจในเนื้อหาเพศวิถีศึกษาได้เป็นอย่างดียังไม่สามารถประยุกต์ความรู้มาปรับใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

- ร้อยละ 94 ของเด็กและเยาวชนเห็นว่าสถานศึกษาควรมีบทบาทเชิงรุกในการส่งเสริมสิทธิ์ด้านเพศและอนามัยเจริญพันธุ์ควบคู่การจัดตั้งศูนย์เพศวิถีศึกษาในสถานศึกษา

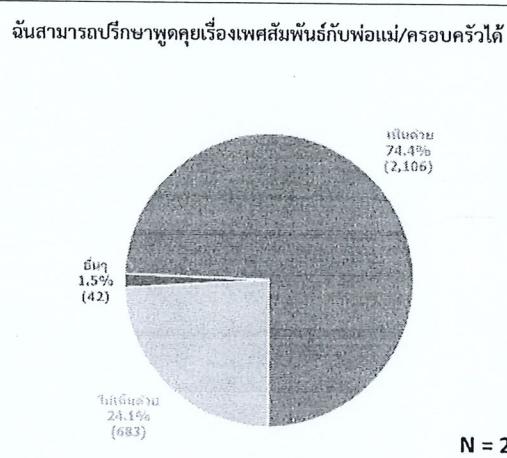
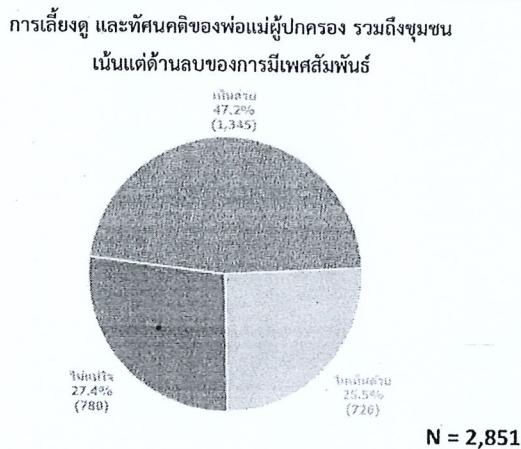
จุดอ่อนของการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาในมุมมองของนักเรียนจากการศึกษาที่เกี่ยวข้อง¹ พบว่า

- วิธีการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาล้วนใหญ่คือสอนให้เข้าใจการบรรยาย ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและขาดความกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในหัวเรียน
- การลงทะเบียนเรื่องเพศภาวะ สิทธิ และอำนาจ การเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาในสถานศึกษาไทยให้ความสำคัญกับประเด็นเพศภาวะ สิทธิ และอำนาจค่อนข้างน้อย ในขณะที่การสอนในประเด็นการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นภักดูในนักเรียน นักศึกษาโดยให้ความสำคัญกับการดูแลนักเรียน การมีเพศสัมพันธ์และการคุ้มครอง สถานศึกษา หล่ายแท้ยังเน้นย้ำการท้ามการมีเพศสัมพันธ์ โดยให้ความสำคัญกับทักษะการปฏิเสธ และคำแนะนำเพื่อให้ความรู้ที่จำเป็นในมิติทางเพศ เท่านั้น แต่ละเลบากุ้งเดียวกัน
- การลงทะเบียนเรื่องความหลากหลายทางเพศ การเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาปัจจุบันยังคงเลียบประดิษฐ์ความหลากหลายทางเพศ เช่น เพศสัมพันธ์ที่ปลดภัยสำหรับคุณเดียวกัน และการกีดกัน รังเกียจหรือรังแกนักเรียนกลุ่มหลากหลายทางเพศ (LGBTQ)
- การขาดการสอนเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเรื่องการคุ้มครองเด็กและการเตือนเชิงชีวิตครอบครัวคุ้มครองเด็ก ครอบครัวและสังคมเปลี่ยนไป
- ความรู้สึกไว้ใจและปลดภัยในหัวเรียนเพศวิถีศึกษา การจัดขั้นเรียนเพศวิถีศึกษาให้เป็นพื้นที่ปลดภัย นักเรียนทั้งเพศหญิงและเพศชายยังรู้สึกไว้ใจ อายและไม่สะดวกใจ ขณะเรียนเพศวิถีศึกษาหรือไม่กล้าพูดเรื่องเพศในชั้นเรียนเวลาหรือตลอดเวลา

3) การเลี้ยงดูและทัศนคติของพ่อแม่ ผู้ปกครองและบุขุชีวน ยังไม่เอื้อต่อการเรียนรู้และบริหัติคุณคติเรื่องเพศวิถีศิริษาของเด็กและเยาวชน อีกทั้งเด็กและเยาวชนมีความต้องการที่ดีที่จะเป็นสำหรับคนที่ไม่เป็นอนาคต

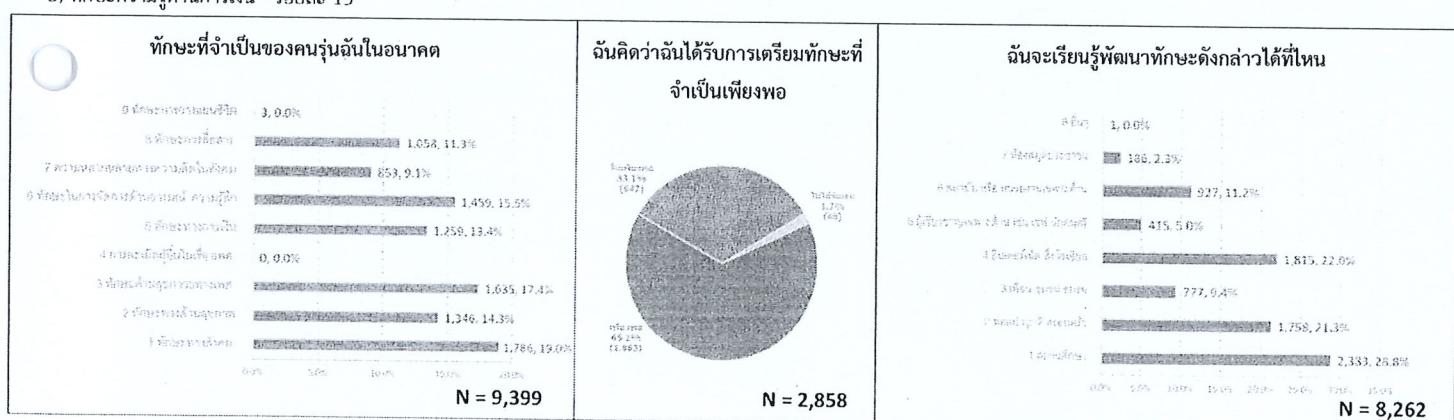
- ร้อยละ 47 ของเด็กและเยาวชนมีความเห็นว่าตนอาจเดินตามรอยพ่อแม่ในด้านการเลี้ยงดูและทัศนคติตามแบบของพ่อแม่ผู้ปกครอง ครอบครัวและบุขุชีวนต่อการมีเพศสัมพันธ์ โดยมีเพียงร้อยละ 26 ไม่เห็นด้วย และอีกร้อยละ 27 ไม่แน่ใจ ทั้งนี้เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่

ร้อยละ 74 มีความเห็นว่าตนสามารถพูดคุยเรื่องเพศสัมพันธ์กับพ่อแม่และคนในครอบครัวได้ แต่ร่วม 1 ใน 4 เห็นว่าตนไม่สามารถพูดคุยเรื่องนี้กับคนในครอบครัวได้ หรือจะคุยกันเฉพาะบางเรื่อง ขาดความมั่นใจ หรือล้าบากใจที่จะพูดคุยเรื่องนี้

- ทักษะ 7 ด้านที่เด็กและเยาวชนมีความเห็นว่าเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับอนาคตของคนรุ่นใหม่ดังนี้
 - ทักษะด้านสังคม - ร้อยละ 19
 - ทักษะด้านอุปนิสัยทางเพศ - ร้อยละ 17
 - ทักษะการจัดการอารมณ์และความรู้สึก - ร้อยละ 16
 - ทักษะด้านสุขภาพ - ร้อยละ 14
 - ทักษะความรู้ด้านการเงิน - ร้อยละ 13

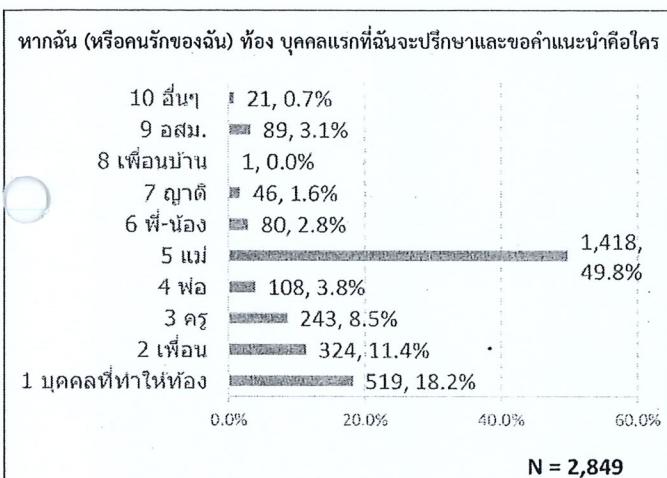
- ทักษะการเรียนรู้ - ร้อยละ 11
- ทักษะการปรับตัวต่อความหลากหลายทางความคิดในสังคม - ร้อยละ 9
 - ร้อยละ 65 เห็นว่าตนได้รับการเตรียมทักษะเหล่านี้เพียงพอแล้ว ร้อยละ 31 เห็นว่าไม่เพียงพอและร้อยละ 2 ไม่ได้รับการเตรียมทักษะเหล่านี้เลย
 - 3 แหล่งเรียนรู้ทักษะเหล่านี้ในความเห็นของเด็กและเยาวชนคือ จากสถานศึกษา (ร้อยละ 29) จากสื่อออนไลน์ (ร้อยละ 22) พ่อแม่และครอบครัว (ร้อยละ 21)

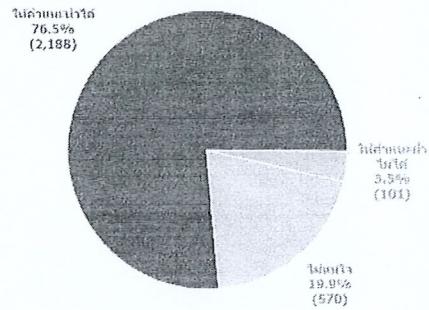
4) ถ้า “สันท้อง” หรือ “คนรักของฉันท้อง” ครึ่งหนึ่งของเด็กและเยาวชนมีความเห็นว่า “แม่” เป็นบุคคลแรกที่ตนจะบริการและขอคำแนะนำ โดย 2 ใน 3 ของเด็กและเยาวชนมั่นใจว่าตนมีความรู้ที่สามารถให้คำแนะนำกับเพื่อนที่ตั้งท้องได้ว่าควรทำอย่างไร โดยเฉพาะความรู้เรื่องการพิทักษ์สิ่งอิมเมจวัยรุ่นดังครรภ์

- 5 บุคคลอันดับแรกที่จะปรึกษาหากตนหรือคนรักตั้งท้อง คือ แม่ (ร้อยละ 50) คนที่ทำให้ตั้งท้อง (ร้อยละ 18) เพื่อน (ร้อยละ 11) ครู (ร้อยละ 9) พ่อ (ร้อยละ 4) มีเพียงร้อยละ 1 ที่จะหาข้อมูลจากอินเตอร์เน็ต หรือติดสินใจเอง

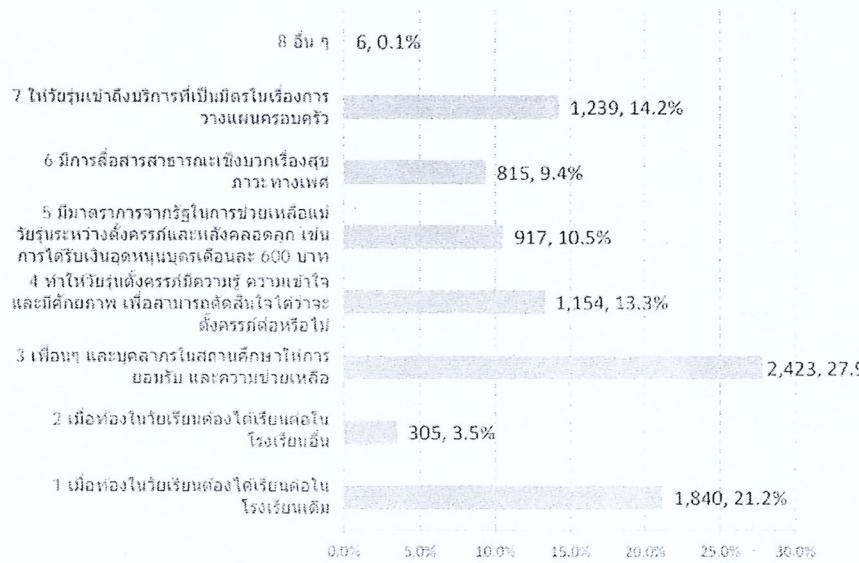
- เพียงร้อยละ 4 ของเด็กและเยาวชนที่มีคิดว่าตนสามารถให้คำแนะนำกับเพื่อนที่ตั้งครรภ์ และอีกร้อยละ 20 ไม่แน่ใจว่าตนมีความรู้มากพอที่จะให้คำแนะนำได้ ในขณะที่ร้อยละ 77 แน่ใจในความสามารถด้านนี้ให้ก้าวเข้าไปในเพื่อนที่ตั้งครรภ์ได้

หากพบว่ามีเพื่อนตั้งครรภ์
ฉันมีความรู้ที่สามารถให้คำแนะนำกับเพื่อนได้ว่าควรจะทำอย่างไร

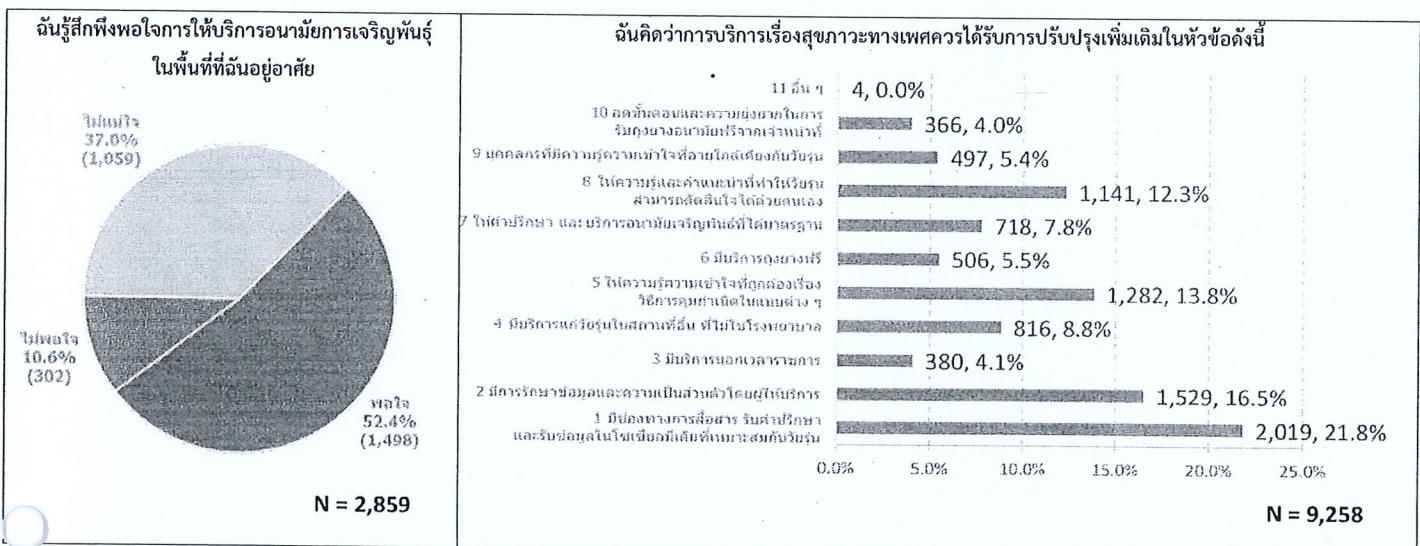
- เด็กและเยาวชนมีความเห็นว่าแม่วัยรุ่นควรได้รับสิทธิอย่างครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในบ.การป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ดังนี้

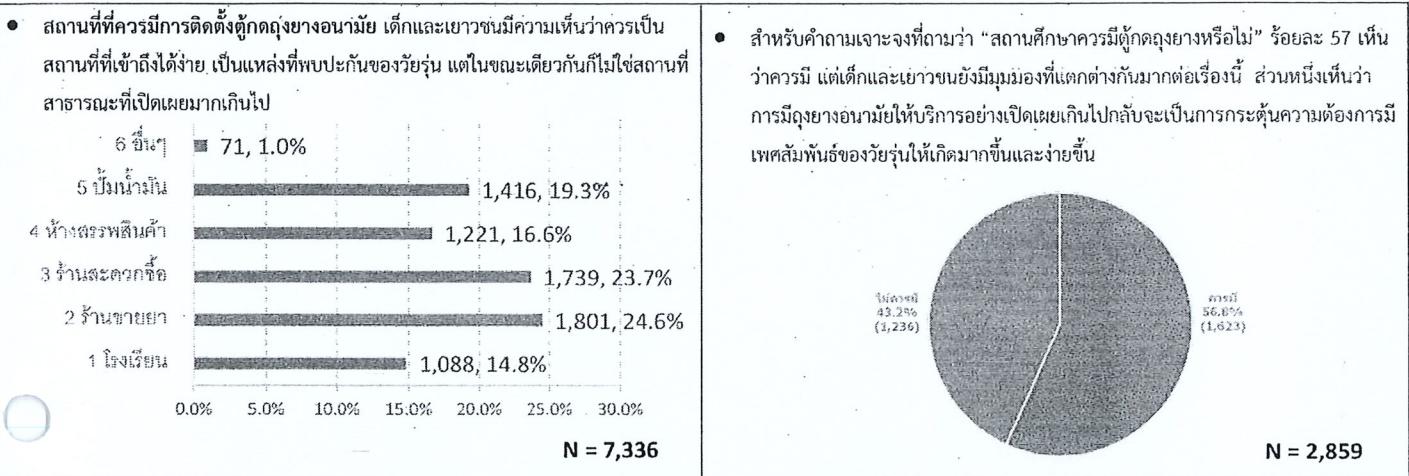

5) ครึ่งหนึ่งของเด็กและเยาวชนรู้สึกพึงพอใจในการให้บริการอนามัยการเจริญพันธุ์ในพื้นที่ที่ตนอยู่อาศัย แต่ความมีการปรับปรุงเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็กและเยาวชนมากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องการเพิ่มช่องทางการสื่อสารให้คำปรึกษาและข้อมูลทางโซเชียลมีเดียที่เหมาะสมกับวัยรุ่น ลดอัตราจมูก

- ร้อยละ 52 พึงพอใจในการให้บริการอนามัยการเจริญพันธุ์ในพื้นที่ที่ตนอยู่อาศัย แต่ 1 ใน 10 รู้สึกไม่พึงพอใจ/ไม่มีความรู้ต่อการให้บริการในพื้นที่โดยมีความเห็นดีกว่าบริการด้านอนามัยเจริญพันธุ์ที่ควรปรับปรุงเพิ่มเติมตามหัวข้อต่อไปนี้
 - มีช่องทางการสื่อสาร รับคำปรึกษาและรับข้อมูลในโซเชียลมีเดียที่เหมาะสมกับวัยรุ่น
 - มีการรักษาข้อมูลและความเป็นส่วนตัวโดยผู้ให้บริการ
 - ให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเรื่องวิธีการคุมกำเนิดในแบบต่างๆ
 - ให้ความรู้และคำแนะนำที่ทำให้หายรุนแรงสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง
 - มีบริการแก้วัยรุ่นในสถานที่อื่น ที่ไม่ใช่โรงพยาบาล
 - ให้คำปรึกษา และบริการอนามัยเจริญพันธุ์ที่ได้มาตรฐาน

- เด็กและเยาวชนมีบุมิปูนด้วยการที่เป็นมิตรกับวัยรุ่นต่างกัน เช่น เยาวชนในโรงเรียนและเยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ในที่ทราบก็ยังบังเกอร์นี้ในขณะที่เยาวชนนอกจะเป็นเรียนรู้เรื่องนี้มากกว่า โดยเยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์บางคนมีความเห็นว่าตนเองถูกตีตราเมื่อเข้าไปใช้บริการในคลินิกวัยรุ่นเนื่องจากด้านหน้าคลินิกมีการติดไปสีเทอร์ เกี่ยวกับการคุมกำเนิด การป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และการฝ่าครรภ์ นอกจากนี้กลุ่มเยาวชน LGBTIQ ยังรู้สึกว่าบริการไม่ตอบสนองต่อความต้องการของตน
- เด็กและเยาวชนจำนวนร้อยละ 21 ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรส่งเสริมกิจกรรมให้ความรู้เรื่องอนามัยเจริญพันธุ์ในชุมชน และตนรู้สึกว่าสามารถมีส่วนร่วมในการวางแผน จัดการ และประเมินบริการดังกล่าวได้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายจากเสียงของเด็กและเยาวชน

จากข้อมูลเสียงของเยาวชนต่อ 5 ประเด็นในเบื้องต้น เด็กและเยาวชนมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนในแต่ละพื้นที่มีส่วนร่วมวางแผนและประเมินผลการให้บริการสุขอนามัยเจริญพันธุ์ที่เป็นมิตรที่บูรณาการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดย
 - i. เพิ่มช่องทางการสื่อสารให้คำปรึกษาและข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาวะและเพศศึกษารอบด้านทางโซเชียลมีเดียที่เหมาะสมกับวัยและความต้องการของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะ
กลุ่มที่ยังไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลและการให้บริการ เช่น ในกลุ่มชาติพันธ์
 - ii. จัดให้มีช่องทางการเข้าถึงดุจของอนามัยที่เป็นมิตรมากขึ้นสำหรับเด็กและเยาวชนที่ไม่นำไปสู่คิดหรือการติดตราโดยผู้ใหญ่หรือจากสังคมโดยรวม
 - iii. เมื่อตั้งครรภ์ เด็กและเยาวชนมีความรู้ความเข้าใจว่า มีช่องทางที่เป็นมิตรให้บ้างที่สามารถให้คำแนะนำและให้การช่วยเหลือตามฐานสิทธิอ่อนามัยการเจริญพันธุ์ตามที่เด็กและเยาวชนต้องการ
2. เด็กและเยาวชนมีความมั่นใจว่าตนมีความรู้ที่สามารถให้คำแนะนำเพื่อนที่ตั้งครรภ์ได้ว่าควรทำอย่างไร โดยเฉพาะความรู้เรื่องการพิทักษ์สิทธิเมื่อวัยรุ่นตั้งครรภ์ จึงควร
 - i. พัฒนาความรู้และศักยภาพของเด็กและเยาวชนผ่านกลไกสภาพเด็กและเยาวชนรวมทั้งสภานักเรียนในทุกระดับเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับมาตรการ 5 ของพรบ.ป้องกันและแก้ไขการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น เพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกคนสามารถเป็นผู้ที่พิทักษ์สิทธิอ่อนามัยเจริญพันธุ์ที่ตระหนักรู้ถึงสิทธิอ่อนามัยการเจริญพันธุ์ของตน และของเพื่อนเยาวชนผ่าน “ทักษะชีวิต” และการเรียนรู้เรื่องเพศวิถีศึกษารอบด้าน
 - ii. รวบรวมข้อมูลและรณรงค์สร้างความรู้แก่เด็กและเยาวชน ตลอดจนสังคมโดยรวมเพื่อสร้างความตระหนักรู้ เด็กและเยาวชนมีสิทธิอ่อนามัยการเจริญพันธุ์ในเรื่องใดและมีการดำเนินการอย่างไรบ้าง..
 - iii. ส่งเสริมบทบาทครอบครัวในการสื่อสารสร้างความเข้าใจเรื่องสุขภาวะทางเพศที่มีความหมายกว้างๆ จากการมีเพศสัมพันธ์ แต่เป็นการหล่อหลอมเลี้ยงดูให้เด็กและเยาวชนมีความเข้าใจเรื่องเพศจากฐานคิดเรื่องสิทธิอ่อนามัยการเจริญพันธุ์ การเคารพความเป็นส่วนตัวและรักษาความลับของบุคคลอื่น การให้ข้อมูลและทางเลือกให้เด็กและเยาวชน โดยเฉพาะผู้ที่เป็น “แม่” มีบทบาทสำคัญเป็นบุคคลแรกที่เด็กและเยาวชนจะขอคำปรึกษาเมื่อเกิดการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น
3. แนววัยรุ่นที่ห้องแล้วต้องได้เรียนต่อ โดยโรงเรียนอนุญาตให้เรียนอยู่โรงเรียนเดิมและจัดให้มีระบบช่วยเหลืออยุ่แล้วบวัยรุ่นที่ยังศึกษาต่อในโรงเรียน โดยเฉพาะครุและเพื่อนร่วมชั้น